

Sagde det ærede Medlem i Fjor: Ja, Forliget har gjort Fæstningen loblig, og derfor føler jeg mig bunden til at bevilge, hvad der er nødvendig til denne Fæstnings Vedligeholdelse, idet jeg dog i al Almindelighed forbeholder mig min Stilling til Fæstningen? Nej, det sagde det ærede Medlem for Ringløbing slet ikke i Fjor, men det ærede Medlem holdt i Fjor en Tale, der fuldt ud paa alle Punkter, fra den ene Ende til den anden, falder sammen med den Anstuelse, som blev udviklet af min Partisælle, det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (M. Klausen). Det ærede Medlem for Ringløbing holdt i Fjor en Tale, der fuldt ud og paa alle Punkter var stik modsat af, hvad han staar og siger her i Dag, og hvad han har sagt under denne Debat. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem sammen med andre Partisæller den Gang forlangte Afstemning om Fæstningen foretagen ved Navneopraab; noget lignende er slet fra vor Side nu; men saa vidt jeg ved, er det ærede Medlem ikke med til at forlange Navneopraab denne Gang. Det ærede Medlem sagde, hvorfor han forlangte det den Gang, og jeg skal — idet jeg naturligvis gør Regning paa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds vil svare for sig selv — sige, at det ærede Medlem for Ringløbing slog sig fuldstændig paa Munden nys, da han talte. Det skal jeg vise, naar jeg kommer til at citere hans Udtalelser i Fjor. Det ærede Medlem sagde nemlig før til min Partisælle: Hvorfor trækker De kun Fæstningen frem? Hvorfor forlanger De kun Afstemning om Fæstningen, medens De derimod i al Almindelighed gaar ind paa at vedtage saadanne Ting, som ogsaa ere provisoriske, men som ere sammensluttede med en Mængde andre Punkter paa Finansloven? Derom udtalte det ærede Medlem i Fjor: Vi have stillet vort Forslag for at betegne vor Stilling særlig til dette Punkt. Jeg skal tillade mig at oplæse en Passus af det ærede Medlems Udtalelser i Fjor. Han sagde nemlig: Det Ændringsforslag — nemlig Ændringsforslaget om Fæstningen — har sin særlige politiske Grund; vi have taget dette ene Punkt op blot for at fremhæve vor Frihed. For at fremhæve vor Frihed valgte vi blot dette Punkt. Vi kunde selvfølgelig — fortsatte det ærede Medlem — have valgt mange flere Punkter; men da vi vide, at alle vore Forslag skulle forcastes her — og det vide vi jo saa nøje, vi vide jo saa godt, at det ærede Flertal er bundet til Normalbudgettet og Aftalerne og hele Redeligheden fra i Fjor — hvorfor saa lede

en hel Mængde andre Punkter ud? Vi kunde jo fremstille vort Standpunkt ved et eneste Punkt. Vi have derfor valgt Hovedpunktet, nemlig Fæstningens Vedligeholdelse, og have derom stillet vort Ændringsforslag. Vi udtale i vor Betænkning, at vi dermed ville sige, at vi staa frit over for disse Aftaler og ikke ville binde os saaledes, som Flertallet har bundet sig den 1ste April 1894. Saaledes udtalte det ærede Medlem sig i Fjor. Han sagde altsaa da det samme, som han nu bebrejder det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds, Dette ærede Medlem har nemlig i Aar udtalt sig paa følgende Maade: Vi stemme for mange Ting, som ere fultrede sammen med Provisoriet; vi kunne ikke stille ud af den nuværende Finanslov, hvad der er provisorisk, og hvad der ikke er provisorisk; det hænger meget nøje sammen med hinanden; men vi have taget en principiel Diskussion op her i Salen for at vise Offentligheden, hvor Flertallet staar, og derfor tage vi Ændringsforslaget under Nr. 164 op og forlange Afstemning om Ændringsforslaget dertil, Nr. 165, foretagen ved Navneopraab. Det var det, det ærede Medlem gjorde i Fjor ved Finanslovens 2den Behandling, og det er det, vi gøre nu i Dag. Jeg skal gøre opmærksom paa en anden Ting. Naar vi stille os, som vi gøre, over for Spørgsmaalet om, hvorvidt den nuværende Fæstning er loblig, og hvorvidt vi kunne siges at have nogen Forpligtelse over for denne Fæstning, som der nu stemmes om, saa vil jeg henvisse til, hvad der i Efteraaret 1893 blev udtalt i Besterhæstinge. Det blev den Gang udtalt, at den Slags Beslutninger, som Rigsdagens Forligspartier den Gang havde taget, ingen Magt havde over for andre og ikke en Gang over for selve de Ting, som havde vedtaget dem, naar disse Tings Sammensætning var forandret. Hvis der kom et radikalt Flertal ind i Folketinget, forudsatte den paagældende Taler i Besterhæstinge, at det ikke vilde bevilge, hvad Regeringen forlangte til Fæstningens Vedligeholdelse. Vi vide jo, hvem der holdt den bekendte Tale i Besterhæstinge i Efteraaret 1893; det er et meget indflydelsesrigt Medlem af det Parti, som hedder Venstre-Reformpartiet. Det blev altsaa ogsaa fra den Side hævdet, at vi i Folketinget ikke kunne siges at være bundne til Rigsdagsbeslutningerne, for saa vidt det gjaldt Fæstningen; Folketinget kan ikke siges at være bundet til at vedligeholde denne Fæstning; Folketinget kan i det hele taget ikke siges at have sin Stilling dikteret af Fortiden, men, som den ærede Taler i Besterhæstinge hævdede, vi staa frit, uafhængigt, vi